

Αντιπολεμικός αγώνας τώρα ενάντια στους επικίνδυνους πολεμοχαρείς ανταγωνισμούς των καπιταλιστικών μπλοκ

Ανακοίνωση του NAR για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Η βαριά απειλή του πολέμου απλώνεται πάνω από την Ουκρανία και την ευρύτερη περιοχή, όπου υπάρχει μεγάλη συγκέντρωση στρατευμάτων με το δάχτυλο στη σκανδάλη. Ο κίνδυνος έναρξης μιας πολεμικής σύγκρουσης στην περιοχή της Ανατολικής Ουκρανίας και στις Λαϊκές Δημοκρατίες είναι πιο έντονος από ποτέ το τελευταίο διάστημα. Το περιστατικό με τον φόνο ενός Έλληνα ομογενή και τον τραυματισμό δύο ακόμα από Ουκρανούς στρατιώτες είναι χαρακτηριστικό της έντασης. **Μια προβοκάτσια ή ένα «ατύχημα»** μπορεί να δώσει την αφορμή για να εκδηλωθούν με τον πιο βίαιο τρόπο οι συσσωρευμένες αντιθέσεις. **Οι κραυγές των ΗΠΑ και της Βρετανίας για εκδήλωση επιθετικών πολεμικών ενεργειών από τη Ρωσία, που έχουν ενταθεί τις τελευταίες ημέρες, μοιάζουν περισσότερο με προσπάθεια «ανάμματος του φυτιλιού» και προκαταβολικής ενοχοποίησης του άλλου στρατοπέδου.** Επιπλέον, το γεγονός πως οι πυρετώδεις αδιαφανείς διαπραγματεύσεις δεν έχουν οδηγήσει προς το παρόν σε κάποια διέξοδο, εντείνει τους φόβους.

Σε αυτές τις συνθήκες, **ιδιαίτερα μεγάλη είναι η ανησυχία του λαού και της νεολαίας στη χώρα μας, καθώς η κυβέρνηση της ΝΔ ακολουθώντας την πολιτική των προηγούμενων κυβερνήσεων (ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ) έχει προσδεθεί στα σχέδια των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, ειδικά με την πενταετή συμφωνία για τις αμερικανικές βάσεις που μετατρέπει την Ελλάδα σε επιθετικό προγεφύρωμά τους,** καθιστώντας την στόχο του αντίπαλου μπλοκ και προκαλώντας έτσι μεγάλους κινδύνους για τον λαό και τη νεολαία.

Ο κίνδυνος μιας πολεμικής σύγκρουσης μεταξύ Ρωσίας και Ουκρανίας στην Ευρώπη, με την ξεκάθαρη εμπλοκή του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ και η απειλή μιας ευρύτερης ανάφλεξης, με την απειλή μιας ευρύτερης ανάφλεξης, παγώνει το αίμα των λαών. Πού βρίσκονται οι αιτίες;

Οι ΗΠΑ, ειδικά υπό την προεδρία Μπάιντεν, επιχειρούν να προωθήσουν τα συμφέροντα των πολυεθνικών και του αμερικάνικου κεφαλαίου, **στοχοποιώντας Κίνα και Ρωσία και οξύνοντας τον ανταγωνισμό με αυτές, ανασυγκροτώντας το ΝΑΤΟ υπό την ηγεμονία τους,** δημιουργώντας πολλαπλές μορφές επιθετικών συμμαχιών στον Ειρηνικό, επιχειρώντας να «ζέψουν» την Ευρώπη και να περικυκλώσουν τη Ρωσία, αν και με διαφορετικό τρόπο απ' ό,τι στο παρελθόν. Όχι μόνο με την παρουσία αμερικανικών στρατιωτικών δυνάμεων, αλλά απαιτώντας ενεργό συμμετοχή από τους συμμάχους τους (ένας ακόμα λόγος για το αμόκ εξοπλισμών, μαζί και της Ελλάδας). Ταυτόχρονα, διαμορφώνουν κι ένα **ιδεολογικό μανδύα για την αστική συμμαχία υπό τη ηγεμονία τους,** τη διαμάχη δήθεν των «(αστικο)δημοκρατικών δυνάμεων κατά των αυταρχικών καθεστώτων» (Ρωσία, Κίνα κ.α.) Εντυπωσιακός είναι και **ο προπαγανδιστικός πόλεμος** των ΜΜΕ σε ΗΠΑ, Βρετανία, άλλες δυτικές χώρες, αλλά και στην Ελλάδα για να δικαιολογηθεί η αμερικανική επιθετικότητα.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο η Ουκρανική κυβέρνηση διακήρυξε την αμφισβήτηση των συμφωνιών του Μινσκ, με τις οποίες (αν και ασαφείς) είχαν σταματήσει οι εχθροπραξίες στις δημοκρατίες του **Λουχάνσκ και του Ντονέτσκ** (που είχαν αυτονομηθεί από τον έλεγχο του ουκρανικού κράτους μετά την επικράτηση αντιρωσικών, ακροδεξιών και φιλοφασιστικών δυνάμεων στην Ουκρανία), **ρίχνοντας λάδι στη φωτιά.** Ταυτόχρονα, συγκέντρωσε στρατιωτικές δυνάμεις της Ουκρανίας στα όρια των αυτόνομων

περιοχών.

Η Ρωσία απαντά κι αυτή με ανάλογο τρόπο. Προχώρησε σε κινητοποίηση πολύ ισχυρών στρατιωτικών δυνάμεων σε μια μεγάλη ακτίνα των συνόρων της Ουκρανίας με Ρωσία αλλά και Λευκορωσία. Έχοντας προσαρτήσει ήδη την Κριμαία διακηρύσσει πως δεν πρόκειται να αφήσει απροστάτευτους τους ρωσόφωνους πληθυσμούς των Λαϊκών Δημοκρατιών. Ταυτόχρονα, **εγείρει μια σειρά απαιτήσεις για μια νέα συνολική συμφωνία με τις ΗΠΑ και τις δυτικές καπιταλιστικές χώρες,** ζητώντας να μείνει μακριά το NATO και τα στρατεύματά του από τα σύνορα και τη γειτονιά της, ενώ επιχειρεί να δημιουργήσει μια ευρύτερη ζώνη επιρροής της (γεωστρατηγικής και οικονομικής), ειδικά στην κρίσιμη περιοχή της Αζοφικής και της Μαύρης Θάλασσας, με προκάλυμμα την υπεράσπιση «ρωσικών πληθυσμών». **Ισχυροποιημένος σε σχέση με τα πρώτα χρόνια μετά τη διάλυση της ΕΣΣΔ, ο ρωσικός καπιταλισμός** βλέπει επιπλέον δυνατότητα συμμαχίας με την Κίνα, αλλά και την κρίση και εξασθένηση του αμερικάνικου καπιταλισμού, σε συνδυασμό με την κρίση της Ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και διεκδικεί αναβάθμιση της θέσης του. Πολύ σημαντική πλευρά της τακτικής της Ρωσίας είναι η αξιοποίηση της σχετικής εξάρτησης της ΕΕ και ειδικά της Γερμανίας από τις εισαγωγές ρωσικού φυσικού αερίου, γι' αυτό και το θέμα του Βόρειου Αγωγού (Nord Stream) είναι ψηλά τόσο στη στρατηγική των ΗΠΑ (που θέλει να ακυρώσει τη λειτουργία του), όσο και της Ρωσίας που θέλει μέσω αυτού να διαφοροποιήσει τη Γερμανία.

Οι εργαζόμενοι και οι λαοί, οι δυνάμεις της Αριστεράς και ειδικά του κομμουνιστικού κινήματος δεν επιτρέπεται να έχουν καμία αυταπάτη για τον χαρακτήρα των δυνάμεων που είναι αντιμέτωπες.

Αποτελεί κακόχη πρόκληση η προσπάθεια των ΗΠΑ να εμφανίζονται ως εκφραστές της ελευθερίας! Είναι η χώρα που ιστορικά πρωταγωνιστεί σε πραξικοπήματα και στρατιωτικές επεμβάσεις, αλλά και ηγείται παγκόσμια της ιμπεριαλιστικής καταλήστευσης και της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Το ίδιο ισχύει και με την **αντεργατική και αντιδραστική Ευρωπαϊκή Ένωση,** που όχι μόνο δεν είναι το σπίτι των λαών, αλλά κυριαρχείται από τα συμφέροντα του ευρωπαϊκού κεφαλαίου και τον ανταγωνισμό τους. Οι εξελίξεις **καταρρίπτουν τον μύθο της «ηπείρου της ειρήνης και της ευημερίας»,** που καλλιεργήθηκε από τις αστικές τάξεις της και το κεφάλαιο μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου και τη βίαιη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας με δική τους ευθύνη.

Η σημερινή Ρωσία δεν έχει ασφαλώς σχέση με την ΕΣΣΔ ή με την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των λαών. **Απεναντίας αναπτύσσει έναν άγριο καπιταλισμό, χρησιμοποιώντας επιλεκτικά σημεία των ιστορικών αντιφασιστικών αγώνων** των λαών της ως προκάλυμμα για τις επιδιώξεις της αστικής τάξης της σήμερα. Η οικονομία της χώρας, στηρίζεται πλέον κυρίαρχα στην πώληση τεχνολογιών και όπλων πολέμου, καθώς και στην κάθε είδους εξόρυξη των «σπλάχνων» της χώρας, ενώ οι βιομηχανικές δομές της υποβαθμίζονται ραγδαία. Η κύρια στρατηγική της για κατάκτηση ενός ρόλου υπερδύναμης που θα συνομιλεί απευθείας με τις ΗΠΑ, περνάει μέσα από τη φιλοδοξία να αποτελέσει τον στρατιωτικό βραχίονα του άξονα Κίνας-Ρωσίας.

Η Κίνα από τη μεριά της αποτελεί έδρα ενός δυναμικά αναπτυσσόμενου καπιταλισμού, **με τεράστιο βαθμό εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης και αποστέρησης των βασικών πολιτικών δικαιωμάτων της,** βασικό πόλο του διεθνούς καπιταλιστικού ανταγωνισμού και όχι δύναμη αναίρεσής του. Ταυτόχρονα φιλοδοξεί να καλύψει το κενό (και σταδιακά το επιτυγχάνει) που δημιουργούν οι κυρώσεις της ΕΕ στη Ρωσία, αυξάνοντας το εμπόριο μαζί της και ειδικότερα επιτυγχάνοντας ενεργειακές συμφωνίες.

Είναι ξεκάθαρο ότι **στην σημερινή παρόξυνση των αντιθέσεων και τον κίνδυνο πολέμου, η επιθετική πρωτοβουλία ανήκει στο στρατόπεδο των ΗΠΑ-ευρωπαϊών συμμάχων τους-Ουκρανίας.**

Στο ευρύτερο πλαίσιο, η πραγματική αντίθεση βρίσκεται από την μια, ανάμεσα στον κύκλο του αίματος, της βάρβαρης εκμετάλλευσης και μοιράσματος του κόσμου που οδηγεί ο ανταγωνισμός των καπιταλιστικών κέντρων, και από την άλλη, στους εργαζόμενους που τα συμφέροντά τους μπορούν να αναπνεύσουν σε ένα περιβάλλον ειρήνης και να ανθίσουν στην πάλη και σε ρήξη με τον καπιταλισμό και τους ιμπεριαλιστικούς συνασπισμούς.

Η όξυνση της πολεμικής απειλής και προετοιμασίας στην ευρύτερη περιοχή της Ουκρανίας **αναδεικνύουν την ένταση των πολύπλευρων κρισιακών φαινομένων του ολοκληρωτικού καπιταλισμού της εποχής μας**, που οδηγεί σε έναν παροξυσμό των ενδοϊμπεριαλιστικών και αστικών ανταγωνισμών για την μοιρασιά της λείας, σε πολεμικές «διεξόδους» για την αντιμετώπιση της κρίσης, με θύμα πάντα τους εργαζόμενους και τους λαούς. Στο βωμό της αντιπαράθεσης των συμφερόντων του κεφαλαίου σε Ουάσινγκτον, Βρυξέλλες, Κίεβο και Μόσχα, κινδυνεύουν να θυσιαστούν οι ζωές των κατοίκων της Ουκρανίας και των περιοχών που έχουν αυτονομηθεί. Ήδη οι λαοί πληρώνουν με φτώχεια, φόβο, πολεμική προετοιμασία, πανάκριβους εξοπλισμούς, εθνικισμό και φασισμό (ειδικά στο Ουκρανικό κράτος) τον ανταγωνισμό, ενώ πλήττονται συνολικά και οι λαοί της Ευρώπης με την ενεργειακή φτώχεια, την ακρίβεια, τους εξοπλισμούς. **Σε περίπτωση πολεμικής σύρραξης οι αρνητικές συνέπειες θα γενικευτούν. Η βαρβαρότητα του καπιταλιστικού συστήματος αναδεικνύεται μπροστά μας.**

Ο ελληνικός λαός και όλοι οι λαοί της περιοχής, βλέπουν αδίσταχτους εχθρούς της ειρήνης και της ζωής, γι αυτό και έχουν ζωτικό συμφέρον να ανατρέψουν τους πολεμικούς τυχοδιωκτισμούς τους.

Ειδικά στην Ελλάδα, η εμπλοκή της χώρας στην επιθετική πολεμική εκστρατεία των ΗΠΑ και του NATO είναι απαράδεκτη και πολύ επικίνδυνη. Η κυβέρνηση της ΝΔ έχει ήδη εμπλέξει την Ελλάδα στην ουκρανική κρίση, με την ενεργοποίηση της στρατηγικής βάσης της Σούδας, την αξιοποίηση του λιμανιού της Αλεξανδρούπολης για να αναπτυχθούν προς βορρά αμερικανικά και βρετανικά στρατεύματα, με τον ελλιμενισμό κατασκοπευτικών και άλλων αεροσκαφών, τη συμμετοχή σε ασκήσεις και άλλες NATOϊκές επιχειρήσεις κλπ. **Η πενταετής συμφωνία με τις ΗΠΑ που έχει συμφωνηθεί από την κυβέρνηση της ΝΔ (σε συνέχεια αντίστοιχων συμφωνιών της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ)** και αναμένεται να έρθει προς ψήφιση στη βουλή **προσδένει ακόμα πιο σφικτά τη χώρα στα αμερικανο-NATOϊκά σχέδια, με τη φιλοδοξία του ελληνικού κράτους και του ελληνικού κεφαλαίου να αποσπάσουν μερίδιο από την λεία της μοιρασιάς στην περιοχή κι ευρύτερα, στο πλαίσιο και του αντιδραστικού και άδικου και από τις δύο πλευρές ανταγωνισμού των αστικών τάξεων Ελλάδας και Τουρκίας.** Πρόκειται για μια πολύ επικίνδυνη εξέλιξη, που μπορεί να βάλει λαό και νεολαία σε περιπέτειες.

Επιπλέον, η συμφωνία με την Γαλλία, οι εξωφρενικοί εξοπλισμοί, οι δεσμεύσεις για στρατιωτική υποστήριξη ακόμα και στην Αφρική, τα σχέδια ανάπτυξης και **αυτοτελών δυνάμεων επέμβασης του ευρωστρατού** υπογραμμίζουν την επικινδυνότητα της κυρίαρχης αστικής πολιτικής.

Είναι ζήτημα πρώτης γραμμής για την Αριστερά και το λαϊκό κίνημα να σπάσουν όλα τα δεσμά και οι δεσμοί που έχει διαμορφώσει η αστική τάξη στην Ελλάδα με τους «εμπόρους των εθνών» και του πολέμου, με άμεση αιχμή την έξοδο από το NATO και την απομάκρυνση των αμερικάνικων βάσεων, την έξοδο από ευρωστρατό και ΕΕ.

Σε αυτές τις κρίσιμες στιγμές απαιτείται η κινητοποίηση του λαϊκού και του αντιπολεμικού κινήματος διεκδικώντας άμεσα:

- Καμία συμμετοχή, καμία εμπλοκή της Ελλάδας στην Ουκρανία και στα ιμπεριαλιστικά σχέδια. Κανένας φαντάρος έξω από τα σύνορα, όχι σε ασκήσεις και άλλες κοινές επιχειρήσεις.
- Έξω οι βάσεις. Να κλείσει η Σούδα, η Αλεξανδρούπολη δεν θα γίνει εφιαλτήριο πολέμου. Έξω οι

Αμερικάνοι από Στεφανοβίκειο, Λάρισα και όπου αλλού.

- Όχι στο όργιο των εξοπλισμών - λεφτά για την υγεία, την παιδεία, τους ανέργους, τις κοινωνικές ανάγκες και όχι για όπλα.

- Έξω από το ΝΑΤΟ.

Αγωνιζόμαστε ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ και των άλλων αστικών κομμάτων (ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ, εθνικιστές κλπ.), πού θεωρούν τη συμμετοχή στο ΝΑΤΟ «Λυδία λίθο» της πολιτικής τους.

Απέναντι στη βαρβαρότητα του σύγχρονου καπιταλισμού η ελπίδα βρίσκεται στον ταξικό και διεθνιστικό αγώνα της εργατικής τάξης και των συμμάχων της σε όλο τον κόσμο για τις ανάγκες και τα δικαιώματά της, για την ειρήνη των λαών και την ελευθερία, για την ήττα της πολεμικής εκστρατείας του κεφαλαίου και των ιμπεριαλιστικών κέντρων, για την κοινωνική απελευθέρωση.

NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση 15/2/2022